

REGIMENT **TECHNISCHE** **TROEPEN**

VOORWOORD

C-RTT

Voor je ligt het Regimentsboekje van het Regiment Technische Troepen. Hierin staat beschreven hoe het Regiment is ontstaan, waar het Regiment voor staat en op welke schouders wij staan. Wie zijn verleden niet kent, krijgt nimmer greep op de toekomst. We zijn als Regiment, sinds de 2^e Wereldoorlog, nagenoeg onafgebroken ingezet. Als organieke eenheid, in kleiner verband, samengesteld, maar ook zeker als individueel Regimentslid. Ingezet ten dienste van ons volk en vaderland, Nederland. Sinds de oprichting is de samenstelling en grootte van ons Regiment regelmatig veranderd, maar onze lijfspreuk is en blijft krachtig. Reficere, Semper et Ubique, repareren, altijd en overal, maar zeker ook explosieven ruimen, altijd en overal. Wij gaan door waar anderen stoppen, het niet kunnen, mogen of willen. Het Regiment is ons anker, waar we altijd op terug kunnen vallen. Laat je inspireren door onze historie, wees bekend met onze tradities, gebruiken en gewoontes. Geef er actief invulling aan. Jij bent Regimentslid. Wij zijn het Regiment.

Ik wens je veel leesplezier.

Commandant Regiment Technische Troepen

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized 'D' followed by a long horizontal stroke.

Luitenant-kolonel Dion Dols

Reputatie Regiment Technische Troepen

Het Regiment Technische Troepen (RTT) zorgt met professionaliteit en vakmanschap voor de materiële inzetbaarheid van grondgebonden eenheden, voor het identificeren en ruimen van explosieven en voor het kunnen beschikken over veilige munitie. Onze lijfspreuk; 'repareren, altijd en overal' geeft aan dat we een facilitaire instelling hebben, waarbij initiatief, creativiteit, flexibiliteit en operationeel, logistiek en technisch vakmanschap belangrijke kernwaarden zijn. Hoewel we werken voor anderen, zijn we trots op wat we bereiken en op wat onze veteranen eerder hebben bereikt. We hebben daarom de tradities hoog in het vaandel en betrekken veteranen en oud-TD'ers bij ons Regiment. De Koninklijke Landmacht waardeert ons Regiment voor wat we leveren en ziet onze militairen als onmisbare partner in zowel het operationeel optreden als in de gereedstelling.

Inhoudsopgave

1.	Voorwoord C-RTT	2
2.	Reputatie Regiment Technische Troepen	3
3.	Geschiedenis van het Regiment Technische Troepen	5
	a. Ontstaan tijdens 2e Wereldoorlog	5
	b. Voormalig Nederlands-Indië	7
	c. Korea, i.r.t. naamgeving Soldaat Ketting Olivierkazerne	8
	d. Overige missies	10
	e. Eenheden RTT	17
	f. Onderdeelsvlag en compagniesrichtvlag	25
	g. Uitzendvlag	25
4.	Traditiehandhaving	26
	a. Dodenherdenking	26
	b. Monumenten	26
	i. Regimentsmonument	26
	ii. Nationaal Indië Monument	27
	iii. Plaqueette Soldaat Ketting Olivier	27
	iv. Monument 1e Divisie '7 december'	28
	c. Nederlandse Veteranendag	28
	d. Vereniging Veteranen Regiment Technische Troepen (VVRTT)	29
	e. Stichting Historische Collectie (SHCRTT)	31
5.	Taken van het Regiment	30
6.	TD embleem en Regimentsnaamlint (straatnaam)	30
7.	Het Vaandel	32
8.	Traditiebeleving	33
	a. Beëdiging	34
	b. Smeerolie	34
	c. Regimentsdiners	35
	d. Sportdag	35
	e. Vierdaagse van Nijmegen	35
9.	Functionarissen binnen het Regiment	36
10.	Erepenning RTT (incl lijst)	38
11.	Coin RA RTT	39
12.	Overige (Regiments)verenigingen	40
13.	Overlegstructuren	41

3. Geschiedenis van het Regiment Technische Troepen

a. Ontstaan tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Het huidige Regiment Technische Troepen is ruim 80 jaar geleden ontstaan uit een reparatiewerkplaats voor wapens en voertuigen van een in juni 1940 uit de omgeving Duinkerken naar Engeland overgestoken contingent (Legioen) Nederlandse militairen.

Na de Nederlandse capitulatie in 1940 wisten tal van militairen en weerbare burgers uit handen van de vijand te blijven en velen vertrokken via onder andere Zeeuws-Vlaanderen en Duinkerken naar Engeland. Later kwamen er door de zogenaamde Engelandvaarders en door de dienstplicht voor Nederlanders in o.a. Groot-Brittannië, Canada, USA en Zuid-Afrika nog vele landgenoten bij. de Nederlandse regering in Londen wenste met dit personeel een Nederlandse (Irene) Brigade te vormen om te zijner tijd ook een Nederlandse bijdrage te kunnen leveren aan de bevrijding van ons land.

Op 20 maart 1941 werd door de Nederlandse minister van Oorlog in Londen, aan de Commandant Nederlandse Troepen in Engeland, de opdracht verstrekt tot het oprichten van een Brigade met daarin als zelfstandige eenheid een "mobiele Herstellingswerkplaats voor automobielen en rijwielen". Uit deze werkplaats is dus ons huidige Regiment "geboren"! Daar deze brigade op zou treden in Brits troepenverband is de eerste organisatie van de werkplaats uitgevoerd conform een Britse "lichte brigade hulpwerkplaats", een zgn. "Light Aid Detachment" (LAD).

Later werd de werkplaats, op basis van opgedane ervaringen tijdens trainingen en oefeningen, omgevormd tot een groter "R.E.M.E. Independent Workshop Detachment" (IWD). Dit voorstel werd ingediend door de Commandant van de werkplaats, destijds de tijdelijke kapitein van de Artillerie **Drs. J. Bredt**. (C-E.M.E.-LAD). Het was ook onder zijn commando dat de IWD-Werkplaats in mei 1945 veilig in Den Haag aankwam. Tegenwoordig beschouwen we hem als eerste Regimentscommandant.

Op 20 september 1944, werd de brigade her-ingedeeld in de 43e Infanterie Divisie (214 Infanterie Brigade) om te worden ingezet bij de operatie "Garden" van het totaal-plan "Market Garden" van generaal Montgomery. In de ochtend van 22 september 1944 namen de Fighting-units van de Irenebrigade daartoe de bezetting en beveiliging van de Maasbrug bij Grave over. De Irenebrigade was in de loop der jaren gereorganiseerd tot een gemotoriseerde eenheid met een sterkte van 1205 militairen.

Bezoek aan de troepen in Engeland door Koningin Wilhelmina

De brigade bestond bij de landing in augustus 1944 uit een Staf, een Verkenningssafdeling, 3 zelfstandige Gevechtsgroepen, een Batterij Artillerie en de Trein/Herstelaafdeling.

Alle onderdelen van de brigade kregen zogenaamde unit-aanduidingen ter vereenvoudiging van het berichtenverkeer en voor de herkenning van de eenheid. Deze unit-aanduidingen werden zichtbaar aangebracht op de voorkant van de voertuigen. De brigadestaf inclusief Hoofdkwartier, Administratie, Medische Dienst en **IWD** kreeg **unit-nummer 109**. In de organisatie van de 43e Infanterie Divisie, waarin de Irenebrigade met onze eerste herstelwerkplaats was opgenomen, wordt de "Army Service" Royal Electrical and Mechanical Engineers (REME) aangeduid met de onderdeelkleuren Blauw/Geel/Rood. Dus ook onze "**IWD-109**". Bij aankomst van de brigade in Nederland, in de nacht van 20 op 21 september 1944 bij Borkel en Schaft (zuid van Valkenswaard) als deel van de 43e Divisie én tijdens de operatie "Garden" voerde de IWD dus ook deze unit aanduiding.

In de dagorder van Commandant Landstrijdkrachten dd. 20-03-2016, ter gelegenheid van het 75 jarig jubileum van het Regiment, is opgenomen dat het Regiment Technische Troepen is ontstaan uit de zelfstandige werkplaatseenheid LAD, later omgevormd tot **IWD-109** en dat onze Regimentskleuren afstammen van die REME-kleuren van de IWD-109. De grote IWD-vlag van de takelwagen werd op 5 dec 1945 door de toen 2^e Luitenant Ceton meegenomen naar de Kromhoutkazerne. Op de Kromhoutkazerne, waar tot dat moment Canadezen zaten, werd het IWD gestationeerd en omgevormd tot een Advanced Base Workshop met unit nummer 109. En de afkorting REME werd geëerd door er RIMI (Reparatie Inrichtingen en Materieel Inspectie) van te maken.

b. Voormalig Nederlands Indië

Na de bevrijding van Europa startte Nederland met de planning van opbouw van eenheden en operaties om de Japanse bezetter uit Nederlands Indië te verdrijven. In deze planning werd geen rekening gehouden met een snelle Japanse capitulatie op 15 augustus 1945. Het machtsvacuüm dat ontstond na deze capitulatie werd handig gebruikt door Soekarno die twee dagen later, tijdens de bestuurlijke chaos die ontstond, de soevereiniteit van Indonesië uitriep. De Nederlandse inzet ging dus niet langer op het verdrijven van Japanners maar over het herstellen van rust en vrede in de kolonie. Je kunt zeggen dat de inzet overhaast is; er was nog geen opgebouwd en getraind leger terwijl de situatie in Indië daar onmiddellijk om vroeg.

Pas in de loop van 1946 werden de Nederlandse eenheden ingezet, te beginnen op Java. In de tussentijd werden de statische KNIL-werkplaatsen (Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger) van voor de oorlog, zo goed en zo kwaad als mogelijk weer gebruiksgereed gemaakt. Daarmee ontstond een netwerk van statische werkplaatsen met een regio-functie, van waaruit Nederlandse eenheden met materiele diensten konden worden ondersteund. In maart 1946 werden deze werkplaatsen geformaliseerd onder de naam Indische REME, maar vooral bekend onder de naam Leger Technische Dienst (LTD). Naast de reeds bestaande statische werkplaatsen werden in die tijd ook mobiele werkplaatsen opgericht.

Eind 1946 werd de 1^e Divisie '7 december' actief in Nederlands Indië. In de periode waarin de LTD ontstond is ook de 1^e Divisie opgebouwd en getraind, met een eigen onderhoudsorganisatie in de vorm van RIMI-eenheden. Toen de divisie actief werd was er dus sprake van 2 afzonderlijk werkende onderhoudsorganisaties. Pas in september 1948 werd de samenwerking tussen de LTD en de RIMI-eenheden geformaliseerd. De organisatorische en bestuurlijke inspanning die dit kostte was echter niet de enige hoofdbreker in die tijd. Na 5 oorlogsjaren was de materiele situatie van het expeditionaire leger bepaald niet rooskleurig. Het was de taak van de TD-eenheden om te zorgen voor zoveel mogelijk inzetbaar materieel, en dat op duizenden kilometers afstand van Nederland. Gelukkig waren er veel dump-locaties waar Brits, Australisch en Amerikaans oorlogsmaterieel was gestald. Materieel dat niet werd gerepatriëerd, werd verkocht. Dit bleek een waardevolle extra bevoorradingslijn, zowel voor complete voertuigen als voor reservedelen en gereedschap. De TD eenheden in Nederlands Indië hebben zich vooral verdienstelijk gemaakt door met zeer beperkte middelen toch een redelijke beschikbaarheid van materieel te realiseren. Hierbij is volop gebruik gemaakt van vakmanschap, creativiteit, handelsgeest en doorzettingsvermogen.

Voor de gevallen TD-militairen is op het Nationaal Indië-monument in Roermond een plaquette aangebracht. Specifiek de gevallen van de 1^e Divisie '7 december' worden geëerd met het monument in Schaarsbergen. De namen van alle bij inzet omgekomen TD-militairen zijn opgenomen op de plaquettes van het TD-monument op het Logistiek Ereplein op de Du-Moulinkazerne in Soesterberg. (zie ook pag 26-28)

c. Korea in relatie tot naamgeving Soldaat Ketting Olivier Kazerne

Dat militairen van het Regiment Technische Troepen niet alleen explosieven ruimen en reparaties uitvoeren blijkt uit onderstaand relaas.

Hoengsong, Wonju, Hill 325; geen namen die het grote publiek kent, maar bij de Korea-veteraan zal een rilling over de rug lopen. Vanwege de herinnering aan ploeteren door sneeuwstormen in soms wel -20 graden Celsius, de overmacht aan Chinezen en Noord-Koreanen waar zij tegen vochten en het groot aantal Nederlandse slachtoffers dat er viel.

In die tijd dienen de Nederlanders in het Nederlands Detachement Verenigde Naties

(NDVN), ingedeeld bij de Amerikaanse 2nd Infantry Division 'Indian Head'. Mannen die vrijwillig tekenden voor de strijd tegen het rode gevaar. Veel van hen vochten in de jaren ervoor in Nederlands-Indië. Soldaat Johan Frans Ketting Olivier was zo'n vrijwilliger. Een soldaat van het Leger Technische Dienst van het KNIL.

Eind oktober 1950 vertrekt hij naar Korea, waar hij snel daarna in het grote Chinese winteroffensief terecht komt. Samen met andere geallieerde troepen weten de Nederlanders de opmars uit het noorden op het nippertje te stuiten.

Op 14 februari 1951, een aantal kilometers ten westen van Wonju. Op nog geen 30 meter stormen uit de zware ochtendmist 1.000 Chinezen Hill 325 op. Nederlandse oververmoeide verdedigers, ondervoed en in shock door eerdere gevechten trekken zich hals over kop terug. Ze krijgen de brandbare stof napalm over zich heen, van bevriende vliegtuigen. "Eigen troepen met ontbloot bovenlijf in kruisformatie", meldt het gevechtsverslag van deze dag. Op die manier weten ze de vliegeniers in de lucht te waarschuwen en het vuren te stoppen. De heuvel moeten ze opgeven. De volgende nacht doen een aantal pelotons poging om de heuvel in te nemen. Met artillerie-ondersteuning en een groep vrijwilligers lukt het na 3 keer om de top te bereiken.

Ordonnans Ketting Olivier zit bij de eerste 8 man die met bajonet op het geweer de vijandelijke stellingen binnendringt. Daarbij geeft hij dekking

aan zijn Luitenant Johannes Anemaet. Het levert hem de Militaire Willems-Orde op. Postuum. Ketting Olivier overleeft de actie niet. De soldaat der tweede klasse vindt zijn laatste rustplaats op de VN-begraafplaats in Busan. Thuis in Nederland, in het paleis op de Dam, neemt zijn zus, uit handen van Koningin Juliana, de onderscheiding in ontvangst.

Het duurt 40 jaar voordat de naam van Ketting Olivier weer opduikt. Zijn naam wordt in juni 1992 verbonden aan het kazernecomplex Zeisterspoor in Soesterberg, thuisbasis van toenmalige 135 Herstelcompagnie.

Het is voor het eerst dat een kazerne wordt vernoemd naar een soldaat. De zus van Ketting Olivier is hierbij aanwezig en onthult de wand met de naam van haar broer. Zo eert het Regiment Technische Troepen zijn gesneuvelde drager Militaire Willems-Orde.

d. Overige missies

UNPROFOR en DUTCHBAT (BOSNIË)

Nadat Kroatië zich in 1991 onafhankelijk van Joegoslavië had verklaard en Serviërs die in deze deelrepubliek woonden zich, met hulp van het Servische leger, hiertegen verzetten, werd een verwoestende oorlog uitgevochten. De strijd begon in Kroatië maar breidde zich een jaar later uit tot het naburige Bosnië-Herzegovina.

De Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (VN) besloot begin 1992 een vredesmacht te sturen, de United Nations Protection Force (UNPROFOR). Eind 1992 ontplooipte ons land, samen met België, een transportbataljon, 1(NL/BE) VN TBat. De twee Nederlandse compagnieën waren gelegerd in Busovaca en Santici in Centraal-Bosnië. De strijd laaide steeds meer op en de humanitaire situatie werd steeds nijpender. Tegen deze achtergrond stelde de VN in 1993 zes zogenaamde veilige gebieden (safe areas) in, rond de bedreigde steden en enclaves Sarajevo, Srebrenica, Zepa, Tuzla, Gorazde en Bihac. Op verzoek van de VN bood onze regering een Infanteriebataljon Luchtmobiel aan en ontplooipte een eenheid naar Srebrenica en Zepa in Oost-Bosnië. Dat was enigszins verrassend, aangezien de landmachtleiding rekening hield met een beveiligingstaak bij het Transportbataljon in Centraal-Bosnië. Het Infanteriebataljon, formeel 1 (NL) VN Infanteriebataljon geheten, maar beter bekend als Dutchbat, kreeg vanaf begin 1994 de verantwoordelijkheid over twee van de moeilijkste gebieden, Srebrenica en Zepa. Niet veel later werd de safe area Zepa ingewisseld voor Tuzla, waarbij de Alpha compagnie een locatie nabij Simin Han betrok. Het logistieke hart van Dutchbat werd gevormd door het 1 (VN) Support Command, een samengestelde eenheid, met als belangrijkste taken: bevoorrading en transport van alle benodigde goederen, diensten, onderhoud en herstel, geniesteun en geneeskundige verzorging.

Daarnaast had Dutchbat een eigen verzorgingscompagnie waarin een GNK-, B&T- en Hrstpel ondergebracht waren. Deze droeg zorg voor het voortzettings-vermogen, zodat de eenheid zich volledig op haar operationele taken kon concentreren. Terwijl de hoofdmoot van het Support Command was gelegerd in Lukavac nabij Tuzla, werd de geneeskundige verbandplaats gecoliceerd op de thuisbasis van het Infanteriebataljon in Potocari, een stadje nabij Srebrenica.

Drie rotaties van Dutchbat voerden de taken onder bijzonder moeilijke omstandigheden zo goed mogelijk uit, maar in juli 1995, een week na de val van Srebrenica en de dood van circa 8000 moslims uit de enclave, werd de eenheid uit het gebied gehaald. De vierde rotatie van Dutchbat, bleef tot november 1995 actief in Simin Han.

Het Support Command was in het voorjaar van 1995 verplaatst naar Centraal-Bosnië en onder de nieuwe naam 1(VN/BE) VN Log/Tbat, samengevoegd met het inmiddels afgeslankte Transportbataljon.

IFOR (BOSNIË)

Na het Dayton vredesakkoord eind 1995 ontplooië Nederland een infanteriebataljon als onderdeel van de NAVO Implementation Force (IFOR). Tegelijkertijd werd UNPROFOR opgeheven en werden de blauwe helmen van het LogTbat, veelal letterlijk en ter plaatse, met groene verf overgeschilderd.

IFOR ging onder NAVO-vlag op 20 december 1995 van start. De vredesmacht kreeg een mandaat met resolutie 1031 van de Veiligheidsraad en moest toezien op de naleving van het staakt-het-vuren en op het eerbiedigen de grens tussen de Servische en Moslim-Kroatische entiteiten door beide partijen. Waar UNPROFOR een zeer beperkt mandaat had en alleen mocht optreden indien het zelf werd aangevallen, had IFOR een veel breder mandaat om zo nodig met geweld tussenbeide te komen indien vijandelijkheden weer zouden uitbreken. De Nederlandse bijdrage bestond voornamelijk uit een gemechaniseerd (gemengd infanterie/cavalerie) bataljon met hun organieke Onderhouds-Diagnose- en Bergingsgroepen (ODBgn) en een logistiek bataljon, waaronder een samengesteld hersteldetachment. Vanuit de EODD waren explosievenruimploegen ingedeeld om bewegingsvrijheid te garanderen en achtergebleven munitie(restanten) te ruimen. De Nederlandse eenheden waren hoofdzakelijk gestationeerd in SISAVA, JAJCE, KNESEVO en NOVI TRAVNIK. Het hoofdkwartier van IFOR was gevestigd in SARAJEVO en stond onder leiding van een Amerikaanse generaal.

SFOR (BOSNIË)

SFOR (Stabilization Force) volgde de vredesmacht IFOR op en liep van 21 december 1996 tot 2 december 2004. De Nederlandse bijdrage bestond voornamelijk uit een gemechaniseerd (gemengd infanterie/cavalerie) bataljon, inclusief organieke ODBgn en een verbindingsondersteuningsbataljon, ondersteund door een samengesteld hersteldetachment. Vanuit de EODD waren explosievenruimploegen ingedeeld om bewegingsvrijheid te garanderen en achtergebleven munitie(restanten) te ruimen, maar ook in beslag genomen wapens en munitie te vernietigen. De Nederlandse eenheden waren in de loop van de tijd hoofdzakelijk gestationeerd in SISAVA, NOVI TRAVNIK, KNESEVO. Daarnaast waren er in de loop van de tijd kleinere steunpunten in BUSOVACA, OBODNIK, SANTICI, SPLIT (Kroatië)

en ZAGREB (Kroatië) en bijdragen aan hoofdkwartieren in BANJA LUKA en SARAJEVO. Vanaf SFOR-8 werd een NSE gevormd.

EUFOR (BOSNIË)

EUFOR

EUFOR (European Union Force) Althea is de opvolger van SFOR. De overgang van SFOR naar EUFOR op 2 december 2004 was grotendeels een verandering van naam en commandanten: 80% van de troepen bleven ter plekke. Eind 2004 begon de missie met iets minder dan 7000 troepen. Ook hier was een samengesteld hersteldetachement ingedeeld. Uitvalsbasis was BUGOJNO. Tegen februari 2007 was de troepenmacht teruggebracht tot 1600 nadat de Europese Raad oordeelde dat de veiligheidssituatie flink was verbeterd. Tegelijk voerde EUFOR Liaison and Observation Teams (LOT's) in. Na een nieuw herstructureringsproces in 2012 werd de EUFOR-troepenmacht teruggebracht tot ongeveer 600.

KFOR (KOSOVO)

In 1974 kreeg Kosovo in de Joegoslavische grondwet de status van autonoom gebied binnen de deelrepubliek Servië. De bevolking was toentertijd verdeeld in Kosovaren (de meerderheid) en Serviërs (de minderheid); President S. Milošević ontnam Kosovo in 1989 de autonome status en vervolgens verloren de Albanen de rechten die hun eigen taal en cultuur zouden garanderen. In de jaren negentig ontstond mede hierdoor een gewapende strijd in Kosovo, die in 1998 ook de buurlanden in een oorlog dreigde te betrekken. In februari 1999 mislukte een bemiddelingspoging tussen de Serviërs en de Albanen Kosovaren. Hierop werden er met toestemming van de Noord-Atlantische Raad, vanaf 24 maart 1999 luchtaanvallen uitgevoerd op de Federale Republiek Joegoslavië, om een einde te maken aan de acties en zuiveringen die het Joegoslavische leger, politie-eenheden en ongeregelde milities uitvoerden in Kosovo. Op 9 juni 1999 ging Belgrado akkoord met een staakt-het-vuren en trokken de leger- en politie-eenheden zich terug uit Kosovo; Operatie Allied Force werd op 20 juni beëindigd. Op 10 juni 1999 besloot de Veiligheidsraad in resolutie 1244 tot een civiele en militaire operatie in Kosovo. Het plan de campagne voor de KFOR (Kosovo Force) was de volgende: Joegoslavische eenheden zouden zich terugtrekken (op 20 juni voltooid); Duitsland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Italië en de Verenigde Staten kregen, als de belangrijkste troepenleveranciers, ieder een eigen sector toebedeeld; De overige troepenleverende landen, waaronder Rusland, werden verdeeld over deze vijf sectoren; Nederland leverde personeel voor het hoofdkwartier, een mortieropsporingsbatterij, een afdeling veldartillerie van 4 vuurmondpelotons, forward air-controllers, een geniehulpbataljon en een helicopterdetachement. Bij de afdeling en het geniehulpbataljon waren herstellende ingedeeld om het Nederlandse materieel in stand te houden. Naast de technische

werkzaamheden werden Regimentsgenoten ingezet voor algemene militaire taken. Dit leverde destijds nogal wat discussie op. In augustus 2000 keerden de laatste Nederlandse manschappen terug.

SFIR (IRAK)

De multinationale troepenmacht in Irak, Stabilization Force Iraq (SFIR) is een coalitie van strijdkrachten die in 2003 onder leiding van de Verenigde Staten (VS) een militaire invasie uitvoerde tegen het Iraakse regime onder Saddam Hoessein (de Irakoorklog) en zich daar sindsdien in wisselende samenstellingen heeft gevestigd. De invasie in Irak werd uitgevoerd door vier landen: de VS (250.000 troepen), het Verenigd Koninkrijk (45.000), Australië (2000) en Polen (194). Na de val van Saddam hebben 35 andere landen alsnog militairen geleverd voor de door de VS geleide troepenmacht, die eerst als bezettingsmacht fungeerde en daarna, op grond van een VN-resolutie, de Iraakse regering militair ondersteunde.

In de periode 2003-2005 heeft Nederland een bijdrage geleverd aan SFIR. Eerst door de mariniers en genie, vervolgens door infanteriebataljons. De militairen moesten de vrede bewaren in het noordelijk deel van de provincie Al-Muthanna, een woestijngebied groter dan Nederland, dat in het zuiden van Irak ligt en binnen de Britse sector valt. Hier maakten de organieke herstellpelotons en ODBgn deel van uit. Het NSE bevond zich op AS-SAMAWAH.

MINUSMA (MALI)

In januari 2012 begonnen uit Libië verdreven Qadhafi-getrouwe Toeareg-rebellen een opstand in Azawad, het noordelijke gedeelte van Mali. Nadat de situatie medio 2013, door inzet van de missie AFISMA, samen met een Franse interventiemacht weer redelijk gestabiliseerd was, verzocht de Malinese interim-president Dioncounda Traoré aan de VN om de inzet van een VN-Vredesmacht die de AFISMA en de

Franse interventiemacht moest opvolgen. Op 25 april 2013 nam de Veiligheidsraad resolutie 2100 aan, waarin besloten werd dat MINUSMA per 1 juli 2013 de taken van AFISMA zou overnemen. De AFISMA-troepen werden overgeheveld naar MINUSMA en ook aan andere landen werd gevraagd om troepen te leveren. MINUSMA kwam onder leiding te staan van de Nederlander Bert Koenders. De Rwandese Generaal-majoor Jean Bosco Kazura trad op als militaire commandant van MINUSMA. Het hoofdkwartier van MINUSMA is gevestigd in de Malinese hoofdstad Bamako.

Als landcomponent leverde Nederland de 1 (NLD) Special Operations Land Task Group "Scorpion" en 1 (NLD) Long Range Reconnaissance Patrol Task Group "Desert Falcon". Beide eenheden werden ondersteund door een ODB-component en een samengesteld herstelpeloton. Dit samengesteld peloton was een voorbeeld van modulair samenstellen vanuit de 3 operationele herstelcompagnieën. Iedere rotatie was één compagnie leading en werd vanuit de andere twee op specialismen aangevuld. Dit herstelpersoneel is zowel statisch op de base als (lucht) mobiel ingezet.

ISAF (URUZGAN AFGHANISTAN)

In het najaar van 2005 kwam er vanuit de NAVO een verzoek aan Nederland om ongeveer duizend militairen bij te dragen aan de wederopbouw van Afghanistan. Minister Henk Kamp van Defensie was hier direct een groot voorstander van, terwijl Minister Ben Bot van Buitenlandse Zaken in eerste instantie huiverig was en garanties van de NAVO wilde: "Als ze willen dat we meedoen, is het terecht dat we eisen stellen". Op 2 februari 2006 werd door

het kabinet besloten om de missie door te laten gaan. De Task Force zou zich in beginsel twee jaar lang bezighouden met het bevorderen van stabiliteit en veiligheid in de provincie. De eerste groep Nederlandse militairen voor de Nederlandse missie in Uruzgan vertrok 14 maart 2006 naar Zuid-Afghanistan. Deze zogenoemde Deployment Task Force, inclusief een klein hersteldetachement maakte daar kwartier voor de Task

Force Uruzgan die op 1 augustus aanving. De Task Force Uruzgan was samengesteld uit diverse wapens en dienstvakken van de Koninklijke Landmacht en telde circa 1400 man, verdeeld over 2 locaties: Kamp Holland in Tarin Kowt, de hoofdstad van de provincie Uruzgan, en het zestig kilometer westelijk gelegen Camp Hadrian in Deh Rawod. De harde kern van de Task Force Uruzgan

bestond uit infanterie, met enkele 155 mm-pantserhouwitsers van de artillerie ter ondersteuning. De battlegroup kon desgewenst een beroep doen op F-16-jachtbommenwerpers, vliegend vanaf Kandahar Airfield en de op Kamp Holland gestationeerde AH-64D Apache-gevechtshelikopters van de Koninklijke Luchtmacht. De belangrijkste Nederlandse bijdrage aan de missie was het Provinciaal Reconstructie Team (PRT) dat verantwoordelijk was voor de ondersteuning van de wederopbouw in de Afghaanse provincie. Het team maakte deel uit van

ISAF, en stond onder leiding van de NAVO. Het Regiment was vertegenwoordigd met hersteldetachementen op Kamp Holland, Camp Hadrian. Zij waren verantwoordelijk voor preventief en correctief onderhoud van al het materieel behorend bij de Taskforce.

Daarnaast was de EODD vertegenwoordigd om geïmproviseerde explosieven en restanten daarvan te ruimen. Dit werk werd verricht vanaf de grote bases, maar ook op de later ingerichte patrolbases. Daarnaast maakten zij deel uit van patrouilles, konvooien en operaties. Tijdens deze periode heeft C-43 Hrscie een half jaar de leiding gehad over een voornoemd PRT. Dit PRT was samengesteld uit personeel van 43 Hrscie, aangevuld met diverse militaire specialisten en functionarissen van meerdere ministeries. De professionaliteit waarmee de 'technuten' dit uitgevoerd hebben is bij velen opgevallen. Niet alleen het technische werk, maar vooral ook het militaire optreden. Kordaat, moedig en beleidvol.

Dit alles heeft ertoe geleid, dat het Regiment is gewaardeerd met het 'vaandelopschrift URUZGAN 2006-2010'. Dit is door ZMK Willem-Alexander uitgereikt op Nederlandse Veteranendag 2022.

Over deze periode en het waarom dit vaandelopschrift is uitgereikt, is een boek 'Ik deed gewoon mijn werk' uitgegeven. Hierin zijn meerdere verhalen opgenomen, zoals deze beleefd zijn door Regimentsgenoten. PTG (KUNDUZ, AFGHANISTAN))

Op 7 januari 2011 werd middels een artikel 100-brief, besloten om een *geïntegreerde politietrainingsmissie* in Afghanistan uit te voeren, om bij te dragen aan “de opleiding en training van de civiele politie en de versterking van de justitiële keten inclusief de justitiële instellingen in Afghanistan”. Met “geïntegreerd” wordt verwezen naar het ook al voor Uruzgan gebruikte 3D-concept dat staat voor Development, Diplomacy en Defence (ontwikkeling, diplomatie en defensie). De missie omvat onder meer een bijdrage aan EUPOL en aan de door de VN gemandateerde NAVO-missie NTM-A. Er werd aangesloten bij een Duitse PRT (Provinciaal Reconstructie Team) op een basis in de provincie; Duitsland was binnen het verband van EUPOL de “lead nation” in Kunduz.

Nederland zal zowel in Kunduz als in de Afghaanse hoofdstad Kabul en bij Mazar-e Sharif personeel inzetten. Uitgegaan werd van ruim 500 personen. Als speerpunt van de trainingspoot van de missie werd het ondersteunen van de opleiding van de Afghan Uniformed Police (AUP) genoemd. Ook in allerhande ondersteunende diensten voor het trainend personeel, inclusief gevechtsmaterieel zoals F-16's wordt voorzien. De brief meldde verder: “Het strikte opleidings- en trainingskarakter van de missie is verzekerd: geen van de onderdelen van de missie zullen worden ingezet voor offensieve militaire activiteiten van ISAF.” Het Regiment was vertegenwoordigd met een hersteldetachement op de base nabij Kunduz en in het NSE op Camp Marmal in Mazar-e Sharif. Zij waren verantwoordelijk voor preventief en correctief onderhoud van al het gebruikte materieel van de politietrainers en enkele andere aanwezige detachementen, welke niet onder PTG-leiding stonden.

BMDTF (Turkije)

De Arabische Lente was een golf van opstanden en protesten in Noord-Afrika en het Midden-Oosten. De eerste onlusten waren in december 2010. In maart 2011 bereikte de Arabische lente ook Syrië. Er brak een burgeroorlog uit. Die zorgde voor spanningen met buurland Turkije. Navo-

lidstaat Turkije riep de hulp in van bondgenoten. Het luchtruim werd het meest bedreigd. Turkije vreesde een aanval met SCUD-raketten. Daarom vroeg het land in november 2012 om versterking van de luchtverdediging. De Noord-Atlantische Raad stemde daar een paar dagen later mee in. De Verenigde staten, Duitsland en Nederland beloofden inzet

van Patriot-raketten. Begin januari 2013 kwam het eerste personeel van het Defensie Grondgebonden Luchtverdedigingscommando (DGLC) aan in Turkije. De Nederlandse 1 (NL) Ballistic Missile Defence Task Force (BMDTF) ging naar de stad Adana en werd opgesteld op de nabij gelegen vliegbasis Incirlik. Naast de operationele batterij werden ook

Regimentsgenoten meegestuurd voor het noodzakelijke onderhoud en herstel. Op 26 januari 2015 eindigde de missie

RSM (NOORD AFGHANISTAN)

De Resolute Support Mission onder NAVO-vlag in Afghanistan begon op 1 januari 2015. Doel van de operatie was het verder opbouwen van het Afghaanse leger en de Afghaanse politie, zodat die zelf op langere termijn de veiligheid kunnen handhaven in het land. Resolute Support volgde de ISAF-missie op en eindigde september 2021. De laatste Nederlandse militairen keerden in juni 2021 terug. Het Regiment was vertegenwoordigd met een hersteldetachement in het NSE op Camp Marmal in Mazar-e Sharif. Zij waren verantwoordelijk voor preventief en correctief onderhoud van al het gebruikte materieel van de trainers, adviseurs en beveiligers. Dit betrof veelal Duits materieel en voertuigen van het Korps Commando Troepen.

e. Eenheden RTT

11 Herstelcompagnie LMB

11 Herstelcompagnie is op 01-06-1966 opgericht samen met 41, 42 en 43 Herstelcompagnie, met als taak het ondersteunen van de 11e Pantserinfanteriebrigade. In 1980 kreeg de compagnie haar toenmalige onderdeelseembleem. Het embleem was op een wapenschild opgebouwd uit een goudkleurig wagenwiel en een groene lauwerkrans met een zwarte vaan waarin met gouden letters de onderdeelbenaming was opgenomen. Centraal in het zilver stond het embleem van de Technische Dienst met daaroverheen in bruin het symbool van de pantserbrigade: het everzwijn. Sindsdien voert 11 Herstelcompagnie de wapenspreuk: *Flexibilitas virtus nostra*, wat 'flexibiliteit is ons eigen' wil zeggen. Toen in 1992 duidelijk werd dat de 11e brigade en ook 11 Herstelcompagnie een geheel nieuw, luchtmobiel karakter gingen krijgen werd het embleem aangepast naar zijn huidige vorm. Hierbij is het everzwijn en het embleem van de Technische Dienst vervangen door de biddende torenvalk. Het everzwijn is gebleven in het embleem van de personeelsvereniging als herinnering aan de oorsprong van de compagnie.

11 Herstelcompagnie LMB voorziet 11 Luchtmobiele Brigade van materieeldienstondersteuning. Daarnaast is 11 Herstelcompagnie tevens

- Het verlenen van directe onderhoudssteun (Intermediate Level Maintenance) aan de toegewezen eenheden tijdens inzet en op de vredeslocatie, in nauwe samenwerking met de onderhouds-, diagnose- en bergingsgroepen van deze eenheden;
- Het bevoorraden met goederen gevoerd in de materieeldienstlijn;
- Het verlenen van aanvullende berging- en afvoersteun;
- Het uitvoeren van Pick Up Zone (PUZ) operaties;
- Het uitvoeren van vervanginfanterie taken.

- Deze activiteiten worden beschreven in 3-pijlers van 11 Herstelcompagnie LMB:
Militaire en functionele Vakvaardigheid, Helikopter Operaties en Vervanginfanterie.

Als laatste noemenswaardige traditie heeft 11 Herstelcompagnie sinds een aantal jaren een eigen bier wat wordt uitgereikt en gedronken bij bijzondere

gelegenheden. Ook buiten de compagnie valt dit bier goed in de smaak als cadeau op recepties.

13 Herstelcompagnie

Binnen het Regiment Technische Troepen is 13 Herstelcompagnie (Hrscie) een van de grote materieellogistieke eenheden. Het is in ieder geval de eenheid met de langste bestaansgeschiedenis: de compagnie is opgericht op 1 juli 1951. Sindsdien is het altijd de Herstelcompagnie geweest van de 13e Brigade in Oirschot. Die brigade heeft diverse vormen en namen gehad: Pantserinfanteriebrigade, Pantserbrigade, Gemechaniseerde Brigade en is momenteel 13 Lichte Brigade. Met de veranderingen in de brigade is ook steeds de Herstelcompagnie aangepast, maar een aantal zaken is onveranderd gebleven: 13 Hrscie maakt onderdeel uit van de 13e Brigade, heeft als hoofdlocatie Oirschot en is een operationele materieeldienstenheid.

De hoofdlocatie is dus Oirschot: de generaal-majoor De Ruyter Van Steveninckkazerne. Daar is de staf en het stafpeloton van de compagnie gehuisvest. Daar zijn ook twee van de vier herstellpelotons te vinden: 131 Herstelpeloton en 132 Herstelpeloton. Beide hebben zij een eigen loods met kantoren, magazijn, kantine en vooral: werkplaatsruimte. De werkplaatsen worden gebruikt om onderhoud te verrichten aan materieel van de klanteenheden: voertuigen, wapens en communicatiesystemen. 131 verzorgt het materieel van 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI en 41 Pantsergeniebataljon. 132 dat van 42 Pantserinfanteriebataljon LJ, 42 Brigadeverkenningsseskadron, 13 Geneeskundige Compagnie, 13 Stafstafcompagnie en van 13 Herstelcompagnie zelf. Het voornaamste materieel dat daar in onderhoud is, zijn Boxer en Bushmaster pantserwielvoertuigen, Fennek verkenningvoertuigen, Mercedes-Benz terreinwagens, Kodiak genietanks, Leopard bergingstanks en DAF vrachtwagens en bergingstrucks.

Er zijn ook twee pelotons buiten Oirschot te vinden. In Vredepeel (Noord-Limburg) is 133 Herstelpeloton gestationeerd op de luitenant-generaal Bestkazerne. Daar verzorgen zij het materieel van het DGLC (Defensie Grondgebonden Luchtverdedigingscommando). Het belangrijkste zijn de Patriot raketssystemen, AGBADS luchtverdedigingssystemen, Fennek luchtverdedigingsvoertuigen en diverse ondersteunende voertuigen en systemen. Bijzonder bij 133 Hrscie is dat het personeel zowel uit militairen van de Landmacht als van de Luchtmacht bestaat. In Stroe (Midden-Gelderland) is 134 Herstelpeloton geplaatst op de generaal-majoor Kootkazerne. Daar wordt het materieel verzorgd van het

Bevoorradings- en Transportcommando en het Command&Control Ondersteuningscommando. Naast vele vrachtwagens en terreinwagens is hier ook specialistisch verbindingsmaterieel in onderhoud, zoals satelliet-communicatiesystemen, hoog-frequente transmissiesystemen en andere radio's. Ook is men hier gespecialiseerd in het onderhoud aan koel-vries-containers en mobiele satellietkeukens.

13 Hrscie heeft zo'n 330 functies: enkele voor burgermedewerkers, de meeste voor militairen. Het is prima mogelijk om een loopbaan te volgen binnen de compagnie. Het komt ook vaak voor dat mensen doorschuiven naar functies bij andere operationele eenheden, vaak in de onderhoudsdiagnose- en bergingsgroepen. Ook functies bij opleidings- en

trainingscentra zijn vaak zeer gewild, zoals bij de School Techniek en Onderhoud van het Opleidings- en Trainingscentrum Logistiek, bij een van de decentrale leerbedrijven die daarvan onderdeel uitmaken of als instructeur berging bij het Opleidings- en Trainingscentrum Rijden in Oirschot.

43 Herstelcompagnie

Het ontstaan van 43 Herstelcompagnie begint met het Legerplan dat in 1953 werd uitgegeven. Daarin stond de opdracht; reorganiseer de hersteleenheden op basis van de Legeraanwijzingen uit de Marshallhulp. Dit hield onder meer in, dat er een tankbataljon Centurion in Steenwijkerwold (het huidige Steenwijk) werd opgericht. Dit bataljon kon voor herstelsteun niet terugvallen op Assen, waar inmiddels een zware herstelcompagnie voor de

National Sector was geactiveerd. Om dit bataljon te ondersteunen werd in juni 1953 een voorpeloton van 4 Technische Dienst bataljon (later 41 TD bat) uit Nieuw Milligen opgericht. De thuisbasis van dit voorpeloton werd de Legerplaats Havelte, waarvan de bouw in 1952 was gestart. Dit voorpeloton van 4 TD-bataljon te Havelte markeert de start van 43 Herstelcompagnie en de eenheid heeft dan ook de oprichtingsdatum: 1 juni 1953.

Dit voorpeloton werd aangestuurd door de commandant en staf 4 TD bat vanuit Nieuw Milligen. Deze situatie duurde voort tot 1 oktober 1963 toen

het voorpeloton uitgroeide tot de, zelfstandige, A-compagnie van 41 TD bat. De reden hiervoor was de toenemende werkdruk en de verdere groei van de Koninklijke Landmacht. De logistieke organisatie van de brigades van de Koninklijke Landmacht reorganiseerde vervolgens in de zogenaamde Treinenbataljons; Technische Dienst, Intendance een Aan- en Afvoertroepen kwamen onder eenhoofdige leiding. De voornaamste reden voor de oprichting van deze Treinenbataljons was dat de gevechts- en gevechtssteuneenheden maar naar één locatie hoefden voor de logistieke steun. Met deze reorganisatie werd de A-compagnie van 41 TD-bataljon losgeweekt en omgedoopt tot 43 Herstelcompagnie, als onderdeel van 43 Treinenbataljon. Het concept van het Treinenbataljon binnen de brigade kwam ten einde in 1984; 43 Herstelcompagnie, 43 Geneeskundige compagnie en 43 Bevoorradingscompagnie reorganiseerden naar zelfstandige compagnieën onder directe leiding van de brigadecommandant.

De val van de Berlijnse Muur in november 1989 kondigde het einde van de Koude Oorlog aan. Het wegvallen van een bipolaire machtsverdeling leidde tot het 'innen van het vredesdividend'; een omvangrijke krijgsmacht leek niet meer noodzakelijk en ingrijpende bezuinigingen en reorganisaties volgden. Dit leidde in 1994 tot het besluit om 43 Gemechaniseerde Brigade op te heffen; waaronder 43 Herstelcompagnie. Het personeel ging over naar 320 Herstelcompagnie dat net was opgericht en het materieel van 43 Herstelcompagnie werd ingeleverd.

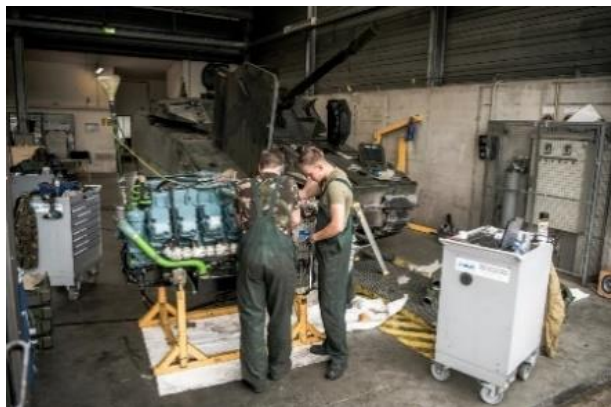
Het einde van de Koude Oorlog en het wegvallen van het machtsevenwicht bood een vruchtbare bodem voor het oplaaien van diverse brandhaarden die tijdens de Koude Oorlog hadden gesluimerd of waren onderdrukt door de beide grootmachten. Nederland verlegde de aandacht van de bondgenootschappelijke verdediging van het NAVO-grondgebied naar het leveren van bijdrages aan het oplossen van internationale conflicten die overal ter wereld oplaaiden. Het accent van de Nederlandse Krijgsmacht verschoof nadrukkelijk naar het expeditionaire optreden. De internationale expeditionaire inzet vergde veel van de resterende capaciteiten van de Koninklijke Landmacht. Deze druk leidde tot het besluit tot het opnieuw oprichten van 43 Gemechaniseerde Brigade in 1998. Op 1 juli 1998 ontwaakte 43 Herstelcompagnie uit een

'gevechtspauze' van drie jaren. De samenstelling van 43 Herstelcompagnie was een stafpeloton, Herstelpeloton 44 Pantserinfanteriebataljon, Herstelpeloton 45 Pantserinfanteriebataljon, Herstelpeloton 11 Geniebataljon, Herstelpeloton 14^e Afdeling artillerie, Herstelpeloton 42 Tankbataljon en een Regioherstelpeloton, later een

OVE peloton. Het Logo van 43 Herstelcompagnie is de Bever. Het idee achter de bever komt van de Fabeltjeskrant, waarin de gebroeders Ed en Willem Bever alles kunnen repareren. De bever is een sociaal dier dat veel kan werk verzetten, zowel dag als nacht en geen winterslaap houdt. Reorganisaties hadden een grote invloed op de samenstelling van 43 Herstelcompagnie. In 2012 werden de Tankbataljons opgeheven en daarmee onder andere het bijbehorende herstellpeloton 42 TkBat en tevens onderging de Materieeldienst in dat jaar een ingrijpende reorganisatie. De mix van militairen en burgers binnen de eenheden werd opgeheven en de brigadeherstelcompagnieën werden teruggebracht naar een minimaal benodigde hoeveelheid militaire kerncapaciteit. De directe binding van een herstellpeloton met een specifiek bataljon werd losgelaten en naast de 43^e Gemechaniseerde Brigade kreeg 43 Herstelcompagnie de verantwoordelijkheid voor het ondersteunen van de helft van de eenheden van het Operationeel Ondersteuningscommando Land.

Vanaf 2012 bestaat de samenstelling van 43 Herstelcompagnie uit een commandogroep en stafpeloton (Havelte), 431 Herstelpeloton ('t Harde), 432 Herstelpeloton (Wezep & Hedel), 433 Herstelpeloton (Havelte) en 434 Herstelpeloton (Havelte).

Daarnaast is 43 Herstelcompagnie sinds 2016 verantwoordelijk voor de ondersteuning van 414 Panzerbataljon (Loheide Duitsland) en in 2020 is 145 Maintenedetachment ('t Harde) materieeldiensttechnisch aan de compagnie gekoppeld.

In 2022 is 43 Herstelcompagnie conform Legerplan 1677 uitgebreid en is 431 Herstelpeloton gesplitst en omgevormd naar 431 Herstelpeloton en 435 Herstelpeloton, beiden gelegerd in 't Harde.

Explosieven Opruimingsdienst Defensie (EODD)

Het motto van de EOD: **WIJ RUIMEN
EXPLOSIEVEN, ALTIJD EN OVERAL!**

In 1943 werd in Engeland besloten dat enkele militairen zich grondig moesten bekwamen in het onschadelijk maken van vliegtuigbommen. Ir. J.T. de Koningh, reserve-kapitein der Genie, volgde samen met twee onderofficieren en een korporaal een twee weekse cursus bomopruiming bij de Britten. In de eerste helft van 1944 werden de vier mannen gedetacheerd bij No. 22 Bomb Disposal Company RE te Colchester, Essex, om het ruimen van zgn. UXB's (Unexploded Bombs) en blindgangers van luchtafweergranaten en dergelijke in de praktijk te leren en mee te maken. Na uitbreiding met extra personeel en het volgen van extra cursussen bestond

medio maart 1944 de Bomb Disposal ploeg uit één officier, zeven onderofficieren en drie soldaten. Op 6 november 1944 volgde "bestemming overzee". Vanuit Brussel werd begonnen met het werven en opleiden van nieuw personeel en het ruimen van explosieven in bevrijd Zuid-Nederland. Op 16 december 1944 werd de 'Compagnie-Bomopruiming' gevormd en verhuisde men naar het, ten opzichte van Nederland, meer centraal gelegen Turnhout (België). De eenheid groeit uit tot 215 man en wordt 25 juli 1945 opgeheven.

Door de grote hoeveelheid oorlogstuig, waaronder zeer veel mijnevelden en de hieruit voortkomende burger slachtoffers werd op 12 april 1945 de Dienst Opruiming Mijnen opgericht, wiens naam snel veranderde in Mijn Opruimingsdienst (MOD). In maart 1946 wijzigde de organisatie en werd het de Mijn- en Munitie Opruimingsdienst (MMOD). Naast eenheden voor het ruimen van mijnevelden was binnen de MMOD de Opruimings- en Bergingsdienst (OBD), met een maximale sterkte van 1103 man, verantwoordelijk voor het ruimen van vliegtuigbommen, V.1's, munitie(dumps), en ander oorlogstuig. Deze eenheid is op 1 januari 1948, gelijk met de MMOD opgeheven.

In 1954 was conform de bij de Koninklijke Landmacht ingevoerde Amerikaanse legerorganisatie de Inspecteur van de Technische Dienst verantwoordelijk geworden om een explosieven opruimingsorganisatie op te bouwen.

In 1956 werd de eerste opleiding gegeven aan o.a. munitietechnici van de Technische Dienst op de Mijnschool van de Genie te Soesterberg. In 1957 wordt de opleiding "Explosieven Opruimer" ondergebracht bij de Technische Dienst en wordt de "Instructiegroep Explosieven Opruiming" - in de wandelgangen EOD-school genoemd - opgericht en ingedeeld bij de Afdeling Munitie van het Technische Bataljon van de School Technische Dienst. In mei 1957 wordt de EOD-school direct onder bevel van de Inspecteur Technische Dienst geplaatst en de naam gewijzigd in Explosieven Opruimingsdienst (EOD).

Op 1 januari 1973 werd besloten dat het ruimen van explosieven in Nederland niet meer wordt uitgevoerd door het Korps Hulpverleningsdienst van het toenmalige ministerie van Binnenlandse Zaken, maar door de drie EOD'n van de krijgsmacht, namelijk de Duik- en Demontegroep van de Koninklijke Marine, de Explosieven Opruimingsdienst van de Koninklijke Landmacht en de Afdeling Explosieven Opruiming van de Koninklijke Luchtmacht. Van de laatste wijzigt de naam later in Explosieven Opruimingsdienst Koninklijke Luchtmacht.

In 1981 wordt bij de Landmacht de Sectie EOD en de EOD samengevoegd tot Explosieven Opruimings-commando Koninklijke Landmacht (EOCKL).

In 2009 volgt de samenvoeging van een deel van de Duik- en Demontegroep van de Koninklijke Marine, het Explosieven Opruimingscommando Koninklijke Landmacht en de Explosieven Opruimingsdienst van de Koninklijke Luchtmacht tot Explosieven Opruimingsdienst Defensie waarna in 2011 de nieuwe locatie wordt betrokken op de Sergeant-majoor Scheickkazerne te Soesterberg en een locatie op de marinebasis te Den Helder.

f. Onderdeelsvlag en compagniesrichtvlag

Het Regiment en de School Techniek en Onderhoud (ST&O) beschikken over een onderdeel vlag (80cm x 80cm). Daarnaast beschikt iedere herstelcompagnie en de EODD over een compagnies-richtvlag (40cm x 40cm). Deze zijn door C-LAS toegekend. De vlag is een vierkant oranje doek, wit omkaderd, met in het midden het gekroonde initiaal van het staatshoofd, in wit. In de hoekpunten staan eenheidselementen. Tijdens ceremoniële plechtigheden (m.n. extern en wanneer het bevolen is) kunnen deze vlaggen meegevoerd worden.

g. Uitzendvlag

Het Regiment, de herstelcompagnieën en de EODD beschikken over een uitzendvlag. Deze vlag is door C-LAS toegekend aan eenheden die in het kader van internationale vredesoperaties zijn uitgezonden. Na beëindiging van de uitzending kan tijdens uitreiking van de persoonlijke herinneringsmedailles een vlaggenband aan de uitzend- of compagniesrichtvlag worden bevestigd, door of namens de Commandant Landstrijdkrachten.

2. Traditiehandhaving

a. Dodenherdenking

Ieder jaar staan we stil bij ons monument om onze gevallen te herdenken. Door te herdenken staan we stil bij de offers die onze voorgangers hebben gebracht. Zowel ter verdediging van ons grondgebied als bij inzet tijdens missies-waar-ook-ter-wereld.

Zij hebben gediend in opdracht van de Nederlandse regering en daarbij het hoogste offer gebracht. Ons monument is er vooral om hun nagedachtenis in ere te houden, maar het monument dient ook als teken van erkenning voor de offers die zij en alle andere veteranen hebben gebracht.

b. Monumenten

Regimentsmonument

Op het Logistieke Ereplein op de Du-Moulinkazerne te Soesterberg staat ons monument waarop de 134 namen van onze regimentsleden staan, welke door oorlogsgeweld als tijdens andere inzet sinds 20 maart 1941, ruim 80 jaar geleden, zijn gevallen.

134 namen:

- 38 miln vm EODD (16/09/1944 – 30/10/1946)
- 34 miln vm Nederlands-Indie (15/11/1944 – 01/09/1948)
- 57 miln Indonesie (01/09/1948 – 05/06/1951)
- 3 miln Zuid-Korea (27/09/1950 – 16/12/1954)
- 2 miln vm Joegoslavie

Nationaal Indië Monument 1945 – 1962

Het Nationaal Indië Monument 1945-1962 in Roermond bestaat uit verscheidene onderdelen. Centraal staat een obelisk met een kroonduif. Bij de obelisk is een fontein met karbouwenkoppen geplaatst. Achter de obelisk staan achttien driehoekige zuilen van aluminium, verscheidene gedenktafels met plaquettes en een groot bronzen borstbeeld van generaal S.H. Spoor, de toenmalige bevelhebber van de Nederlandse strijdkrachten. Op het monument zijn meer dan honderd plaquettes geplaatst van alle krijgsmachtonderdelen van de toenmalige krijgsmacht.

Het monument is geplaatst in het Stadspark Hattem, direct naast het Nationaal Monument voor Vredesoperaties. Het park is gelegen aan de Maastrichterweg te Roermond.

En van de belangrijkste activiteiten van de Stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962, is de organisatie van de jaarlijkse herdenking. Bijna 20.000 oud Indië-militairen, familieleden en nabestaanden komen op de eerste zaterdag van september naar Roermond, om bij het monument hun dierbaren die gesneuveld zijn te herdenken en hun eer te bewijzen.

Plaquette Soldaat J.F. Ketting Olivier

Grafplaquette op United Nations Memorial Cemetery in Busan, Zuid Korea.

Monument 1^e divisie December

Het '**Divisie-monument**' in **Schaarsbergen (gemeente Arnhem)** is opgericht ter nagedachtenis aan 683 Nederlandse militairen van de Eerste Divisie '7 December' die in de periode 1946-1950 naar het voormalig Nederlands-Indië werden uitgezonden en daar sneuvelden, aan militairen van de 'Bewakingsbataljons 7 December' en aan de militairen die zijn omgekomen bij internationale (vrede-)missies daarna.

d. Nederlandse Veteranendag

Op de laatste zaterdag van juni wordt ieder jaar, in Den Haag, de Nederlandse Veteranendag georganiseerd.

Een dag van erkenning en waardering door de samenleving voor de militairen die zijn ingezet in oorlogs- of daarmee vergelijkbare omstandigheden. Een officieel moment in de Ridderzaal, een manifestatie op het Malieveld en het defilé door de binnenstad van Den Haag en langs de Koning, levert altijd een mooie dag op. Elkaar weer zien en verhalen delen maken het compleet.

Het Regiment neemt al jaren deel aan deze mooie dag met een detachement 'In Werkelijke Dienst' veteranen en een detachement met post-actieve veteranen.

e. Vereniging Veteranen Regiment Technische Troepen (VVRTT)

Op 19 mei 2010 is, door ondertekening van de notariële acte, de Vereniging Veteranen Regiment Technische Troepen (VVRTT) opgericht.

Met de oprichting van de VVRTT is er een belangrijke pijler bijgekomen voor de veteraan, die gediend heeft tijdens vredesmissies of onder oorlogsomstandigheden. De VVRTT is bedoeld voor hen, die tijdens deze inzet registratief ingedeeld waren bij het Regiment Technische Troepen.

De doelstellingen van de vereniging zijn:

- a. Het in stand houden en waar nodig verbeteren van de band tussen veteranen en de nog actief dienende militairen;
- b. Het in stand houden en waar nodig verbeteren van de band tussen de veteranen onderling;
- c. De belangen van haar leden te ondersteunen bij het oplossen van materiële en psychosociale problemen, als gevolg van deelname aan oorlogsactiviteiten of vredesmissies.
- d. Het mede handhaven van de tradities van het Regiment Technische Troepen.

Het bestuur, waarin geïntegreerd is de reüniecommissie Leger Technische Dienst, staat onder voorzitterschap van Ikol Ernst v/d Steenoven.

Voor meer informatie kunt u terecht op de website:

<https://www.regimenttechnischetroepen.com/veteranen-rtt/>

Uiteraard kunt u ook altijd de Regimentscommandant of de Regimentsadjutant om informatie vragen.

Lidmaatschap: eenieder die gediend heeft onder oorlogsomstandigheden en/of vredesmissies en registratief ingedeeld is of was bij het RTT, kan lid worden van de vereniging, ongeacht rang of stand. De aanmelding kan via de website of het secretariaat; aoo J.G.J. Slangewal. Dit lidmaatschap is gratis.

f. Stichting Historische Collectie Regiment Technische Troepen (SHCRTT)

Voorzitter: maj Herman v/d Zalm
Doelstelling:
-instandhouden museale collectie
-bijeenbrengen, bewaren, conserveren en
tentoonstellen van uitrustingsstukken
-bevorderen van studie over
geschiedenis TD
-uitgeven dan wel bijdragen aan of

bevorderen van publicaties

-bijdragen aan traditiehandhaving bij het RTT

Locatie; Zeisterspoor 8, Soesterberg

Telefoonnummer: 033-4662021

Openingstijden: Ma, Wo, Vr van 09.30-12.15 en 13.15-15.30 uur

5. Taken Regiment

Formeel heeft het Regiment 4 taken.

- Invulling geven aan en handhaven van traditie;
- Invulling geven aan en bevorderen van de saamhorigheid;
- Uitvoering geven aan bijzondere personeelszorg;
- Uitvoering geven aan veteranenzorg.

Verderop leest u een aantal activiteiten welke vallen onder bovengenoemde taken.

6. TD embleem

Baretembleem

Het embleem is geplaatst op een gestileerde "W". Deze dubbele ovalen met de puntige uitlopers naar de beide zijden, vormen de "W" van Wilhelmina, de voormalige Koningin der Nederlanden.

Het embleem is opgebouwd uit;

Krompasser	- Nauwkeurigheid en vanuit UK
REME	
Tang	- Kracht en onderhoud
Tandwiel	- Ontwikkeling
Bliksemschichten	- Teken 'Sigma' welk stamt uit de
	tijd van de verbindingdienst en staan voor radiosignalen
REME = Royal Electrical and Mechanical Engineers, later	
RIMI = Reparatie Inrichting en Materieel Inspectie	
Het embleem is geplaatst op een zwarte ondergrond.	

Regimentsnaamlint (Straatnaam) Technische Troepen

De Nederlandse Landmacht werd, na de beëindiging van de Tweede Wereldoorlog, gekleed in uniformen afkomstig van Engelse en Canadese Troepen. Dit uniform werd Veldtenue M37 "khaki mele" of Battle Dress genoemd. Het werd gedragen tot ongeveer 1960. Het uniform was gemaakt van wol en op de schouders werden koperen schouderemblem gedragen, met daarop de wapen- en dienstvakken. Op de overgang van mouw naar schouder zat een zogenaamd "straatnaam", de naam van het regiment/korps waarbij de drager ingedeeld was. Het

gebruik van z.g.n "Straatnamen" werd tijdens 2^e Wereld Oorlog al door in Engeland opgeleide eenheden overgenomen; De Irene Brigade (bekend door m.n. het Garderegiment Fusiliers Prinses Irene) en daarbij ook de aangesloten 1^e TD eenheid, die met aanduiding "REME" (Royal Electric & Mechanical Engineers) hierbij ingedeeld was. Ná de 2^e WO werden o.a. leden van de Binnenlandse Strijdkrachten (Stoot Troepen) en het Korps Speciale Troepen (het latere KCT), wat zich o.a. voorbereide voor inzet in het voormalig Nederlands Indië, voorzien van een zogenaamde "straatnaam". Tactisch gezien was men hierdoor herkenbaar tijdens inzet als, i.p.v. de normale baret, de helm gedragen werd!

De straatnaam is sinds 2016, bij ALLE regimenten en korpsen weer terug op het gevechtstenue (GVT).

7. Het Vaandel

Vaandels zijn van oorsprong de veldtekens van regimenten en andere onderdelen van de krijgsmacht. Zij bestaan uit een vierkante vlag van zijde, geborduurd met de naam van de vaandervoerende eenheid, het monogram van de vorst die het vaandel heeft verleend, het rijkswapen en aanduidingen van belangrijke krijgsverrichtingen waarbij de eenheid zich heeft onderscheiden. Vaandels zijn het symbool van trouw aan het staatshoofd en van de verbondenheid en eer van de eenheid. Op 27 september

1994 heeft Hare Majesteit de Koningin Beatrix, op de Kromhoutkazerne te Utrecht, het Vaandel Regiment Technische Troepen uitgereikt aan toenmalige Regimentscommandant. Inmiddels is er het vaandelopschrift 'URUZGAN 2006-2010' aan toegevoegd, zoals ook zichtbaar op de voorzijde van dit boekje.

8. Traditiebeleving

a. Beëdiging

In beginsel wordt twee maal per jaar een Regimentsbeëdiging bij toerbeurt georganiseerd door de herstelcompagnieën. De eerste is traditioneel op het logistiek Ereplein in Soesterberg tijdens de Regimentsweek. De tweede vindt bij voorkeur plaats ergens in Nederland tussen de bevolking. Hier worden de net opgeleide militairen beëdigd op het vaandel van het Regiment. Met de hand aan de vaandelstok, zweren of beloven ze trouw aan de koning, zich onderwerping aan de krijgstuicht en gehoorzaamheid aan de wetten. Dit vindt plaats in front van de troepen en in het bijzijn van familie.

b. Smeerolie

De naam "Smeerolie" is ontleend aan oliesoorten die zorg dragen voor het soepel en gesmeerd lopen van een machine of motor en karakteriseert daarmee de band tussen diverse onderdelen van ons Regiment, maar ook onze rol binnen de Landmacht. De gevechts(ondersteunende) eenheden zijn de motor van onze gevechtskracht en die kan alleen maar draaien als de smeerolie (=TD)

zijn werk doet. Zonder smeerolie raakt de motor oververhit, loopt deze forse schade op en draait uiteindelijk in puin. In de basisopleiding tot monteur wordt ook de term/afkorting KOEGRAS gebruikt. Dit om de eigenschappen van motor/smeerolie te omschrijven.

1. KOE: koelen
2. G: geluiddemping
3. R: reinigen
4. A: afdichten
5. S: smeren

Smeerolie wordt bij zowel grote, als kleine Regimentsbijeenkomsten traditioneel gedronken uit het 'carterpannetje'. Dat u hem in goede gezondheid en met smaak moge drinken. 'Op het Regiment'!

c. Regimentsdiner officieren en onderofficieren

Ieder najaar wordt voor zowel de officieren als de onderofficieren van het Regiment (actief en niet meer actief dienend) het Regimentsdiner georganiseerd.

d. 2-jaarlijkse sportdag

Iedere 2 jaar wordt de Regimentssportdag georganiseerd op wisselende locaties. In beginsel door de winnaar van de laatst gehouden editie. Het doel is om op een sportieve manier de competitie aan te gaan en natuurlijk staat het reüniegehalte ook bij de doelstellingen.

e. Deelname Nijmeegse Vierdaagse

Het Regiment neemt al sinds lange tijd deel aan de Nijmeegse Vierdaagse, zowel met detachement(en) als met vele individuen. Hier laten we zien dat wij als TD'ers ook fysiek (en mentaal) ons mannetje staan. Op de woensdagavond op Heumensoord en op alle dagen langs de route, is de Regimentsleiding aanwezig om de saamhorigheid te beklinken door met smeeroelie een toost uit te brengen op de prestaties en uiteraard op het Regiment.

Daarnaast wordt iedere finisher feestelijk binnengehaald op Charlemagne, zuid van Nijmegen. Wij stellen het zeer op prijs als het Regiment nog zichtbaarder wordt door uw deelname. Dat kan zowel in detachementsverband als individueel.

9. Functionarissen binnen het Regiment

Regimentsoudste (RO)

Bgen P.J. van Broekhoven

Regimentscommandant (RC)

Lkol D.H.M.M. Dols

Regimentsadjutant (RA)

Aooi J. Palmen

Vaandelwacht

Het Regimentsvaandel wordt meegevoerd door de vaandelwacht. De vaandelwachtexercitie is binnen de KL voor alle vaandelwachten gelijk, echter het tenue en uitrusting is afgestemd op het onderdeel. Het tenue van de vaandelwacht is in de loop der jaren diverse malen gewijzigd, maar sinds een aantal jaren draagt de vaandelwacht het ceremoniële tenue (CT). De bewapening bestaat uit de COLT C7. De commandant vaandelwacht, de Regimentsjongste officier, is bewapend met een sabel.

Regimentsjongste officier en -onderofficier

Binnen het regiment is er een erefunctie van Regimentsjongste, zowel officier als onderofficier. Deze jongsten hebben net de initiële militaire opleiding voltooid en ondersteunen de RC en RA bij diverse ceremoniële en reguliere taken. Zij treden op als commandant vaandelwacht en wachthebbende, zij vergezellen de RC/RA bij herdenkingen, ondersteunen bij voorbereiding en uitvoering van de dodenherdenking, ondersteunen bij de jaarlijkse regimentsdiners, neemt deel aan de Regimentstraditieraad en de Regimentsraad. Deze erefuncties worden in beginsel voor de duur van 1 jaar vervuld.

10. Erepinning RTT

Met ingang van 1 mei 2013 is ingesteld; de Erepennen Regiment Technische Troepen. De Erepennen Regiment Technische Troepen is ingesteld als bijzondere blijk van waardering. Aan de Erepennen is een oorkonde verbonden, waarop de reden van toekenning wordt vermeld.

De Erepennen kan worden toegekend aan;

- a. Militairen behorende tot het Regiment Technische Troepen die zich op één of andere manier verdienstelijk hebben gemaakt voor het Regiment.
- b. Bij uitzondering aan buitenstaanders, als blijk van waardering voor langdurig aan het Regiment bewezen diensten.
- c. In zeer bijzondere gevallen, één en ander ter beoordeling van de regimentsleiding.

Toekenning;

- a. De Erepennen wordt toegekend én persoonlijk uitgereikt door de Regimentscommandant Technische Troepen.
- b. Voordrachten kunnen worden ingediend bij de Regimentsadjutant Technische Troepen.
- c. Bij een voordracht dient een schriftelijke motivatie te worden toegevoegd.

Aan te leggen maatstaven;

- a. De Erepennen moet worden gezien als een blijk van waardering en niet als een verzamel item
- b. Geen traditioneel afscheidsgeschenk
- c. Doorslaggevend is "de grote verdienste" voor het Regiment.

Erelijst:

1. Instellingscoin	7. Bert van Lawick
2. Jan v/d Meer	8. David Vis
3. Hans Klaassen	9. George Plat
4. Dirk Hofman	10. Bert Mos
5. Richard Groot	11. Tjitske Scheeringa-Folkerts
6. Peter den Herder	12. Rob van Oirschot

11. Coin RA

Met ingang van 1 februari 1996 is ingesteld; de coin Regimentsadjutant Technische Troepen.

De coin kan worden toegekend aan;

- Militairen behorende tot het Regiment Technische Troepen die zich op één of andere manier verdienstelijk hebben gemaakt voor het Regiment.
- Bij hoge uitzondering aan buitenstaanders als blijk van waardering voor de grote verdiensten ten aanzien van het Regiment Technische Troepen.
- Om een andere reden, één en ander ter beoordeling van de Regimentsadjutant.

Toekenning;

- De coin Regimentsadjutant Technische Troepen wordt toegekend en persoonlijk uitgereikt door de Regimentsadjutant Technische Troepen.
- Voordrachten kunnen worden ingediend bij de Regimentsadjutant Technische Troepen.
- Bij een voordracht dient een schriftelijke motivatie te worden toegevoegd.

Aan te leggen maatstaven;

- De coin moet worden gezien als een blijk van waardering en niet als een verzamel item.
- Geen traditioneel afscheidsgeschenk.
- Doorslaggevend is "de grote verdienste" voor het Regiment.

11. Overige (Regiments)verenigingen

Cadetten(dienstvak)vereniging het 'Vlieg wiel'

Cursisten en/of studenten op de Nederlandse Defensie Academie (NLDA) voorbestemd voor het Regiment Technische Troepen zijn hierin verenigd, teneinde de onderlinge saamhorigheid te versterken en het netwerk binnen het Regiment te vergroten. Dit wordt bereikt door allerlei activiteiten te organiseren op de KMA en daarbuiten, waaronder borrels, (werk)bezoeken, stages en voorlichtingen. Adviseur van de cadettenvereniging is kolonel P.F. van Iersel.

Vereniging Officiëren Logistieke Diensten (VOLD)

Op 1 jan 2002 is de Vereniging van Technische Dienst Officiëren (VTDO) (opgericht op 28 nov 1958) gefuseerd met de VOLD,

welke sinds 1 jan 2000 voortgekomen is uit meerdere officersverenigingen. Het doel van de VOLD bestaat uit een kameraadschappelijke netwerk te bieden, waarbinnen de contacten aan de eigen functieloopbaan een horizonverruimend perspectief bieden en het eigen kennisniveau kan worden verrijkt over de actuele logistieke ontwikkelingen, zowel militair als ook civiel. Vier keer per jaar publiceert de VOLD hun periodiek het Militair Logistiek Magazine, MLM.

Vereniging Onderofficiëren Regiment Technische Troepen (VOORTT)

Deze vereniging, opgericht op 15 oktober 1975 stelt zich ten doel: De band en de goede geest onder de onderofficiëren van het Regiment Technische Troepen te bevorderen. Het wel en wee van de VOORTT wordt gepubliceerd in hun periodiek de 'Bandelier'. Het bestuur staat onder voorzitterschap van aoo Peter Vogels.

12. Overlegstructuren binnen het Regiment

(waar moet/kan je zaken kwijt of beleggen)

Strategisch Overleg;

Afvaardiging van senioriteit van de defensieonderdelen.

Regimentsbeleid toekomst gericht.

Regimentsraad;

Afvaardiging van TD'ers van nagenoeg alle CLAS-en andere defensieonderdelen.

Regimentsbeleid in de breedste zin des woords

Regimentstraditieraad;

Afvaardiging vanuit alle lagen van het Regiment

Traditie binnen het Regiment

Personeelsadviesraad (PAR);

Commandanten, FTW en senior oo.

Talentmanagement, PAR-functies, invulling geven aan P-beleid

Onderofficiersberaad (OO beraad); SA en CSM eenheden

Talentmanagement, kwaliteit onderofficier.

Uitgave: Regiment Technische Troepen
Email: Regiment.TT@mindef.nl
Internet: www.regimenttechnischetroepen.com
Facebook: www.facebook.com/RegimentTechnischeTroepen

© 2023